

Η ΣΕΛΙΣΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΜΙΚΡΟΥΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΜΕΓΑΛΟΥΣ

ΜΙΑ ΤΡΑΓΙΚΗ ΠΑΡΕΞΗΓΗΣΙΣ

“Ενας ξένος πολύ πλούσιος, όνομαζόμενος Σόνδερλαντ, ήταν βασιλικός τραπεζίτης στη ρωσική αύλη και είχε άποχτήσει τη ρωσική ιθαγένεια.

Η Αυτοκράτειρα της Ρωσίας Αικατερίνη Β' έτρεφε πρὸς αὐτὸν μεγάλη ἐκτίμησι καὶ τὸν εὐνοοῦσε ἐξαιρετικά.

“Ενα πρωί όμως του ἀνήγγειλαν ἔξαφνα ὅτι τὸ σπίτι του ἦταν περιουκλωμένο ἀπὸ φύλακες καὶ ὅτι ὁ διευθυντής τῆς ἀστυνομίας ζητοῦσε νὰ τὸν ἰδῆ. Ὁ ἀξιωματικὸς αὐτὸς τῆς ἀστυνομίας, πὺ ὠνομάζετο Ρελιέφ, μπήκε στὸ σαλόνι τοῦ τραπεζίτη μὲ ὕφος πολὺ ταραγμένον.

— Κύριε Σόνδερλαντ, τοῦ εἶπε, ἀναγκάζομαι νὰ ἐκτελέσω μιὰ διαταγὴ πὺ ἔλαβα ἀπὸ τὴν μεγαλειότητάτη. Ἡ διαταγὴ αὐτὴ εἶνε ἀστηροτάτη καὶ ἀγνωῶ ποῖο σφάλμα ἢ ποῖο ἔγκλημα διαπράξατε γιὰ νὰ δυσαρεστήσετε σ' αὐτὸ τὸ βαθμὸ τὴν Αυτοκράτειρα.

— Ἐγὼ, κύριε! εἶπε ἐκπληκτὸς ὁ τραπεζίτης. Ἡ ἐκπληξίς μου ὑπερβαίνει τὴ δική σας. Ἀλλὰ πέστε μου τί διαταγὴ σὰς ἐδόθη;

— Κύριε, ἀπάντησε ὁ Ρελιέφ, σὰς βεβαιῶ ὅτι δὲν ἔχω τὸ θάρρος νὰ σὰς τὴν ἀναγγείλω.

— Μήπως τυχὸν ἔχασα τὴν ἐμπιστοσύνη τῆς Αυτοκρατείας;

— Ἄν ἦταν μόνο αὐτὸ, δὲν θὰ μὲ βλέπατε τόσο ἀπελπισμένον.

— Μήπως πρόκειται νὰ μὲ ἐξορίση ἡ Αυτοκράτειρα; ρώτησε ἀνήσυχος ὁ Σόνδερλαντ.

— Θὰ ἦταν πολὺ δυσάρεστο μέτρο, ἀλλὰ εἶστε τόσο πλούσιος, ὥστε δὲν θὰ ἦταν καὶ τόσο τρομερὴ ἡ ἐξορία...

— Μήπως ἡ Αυτοκράτειρα σὰς διέταξε νὰ μὲ φυλακίσετε;

— Φεῦ! Οὔτε αὐτό...

— ὦ! Μαντεύω περὶ τίνος πρόκειται. Θὰ σὰς ἐπεφόρτισαν νὰ μὲ μαστιγώσετε... Ἀλλὰ, Θεέ μου, τί ἔκαμα γιὰ νὰ μοῦ ἐπιβάλουν μιὰ τόσο ἀτιμωτική τιμωρία;

— Τὸ μαρτύριο τοῦ κνούτου εἶνε φρικῶδες, ἀλλὰ δὲν σκοτώνει, ἀπάντησε ὁ Ρελιέφ.

— Πρὸς Θεοῦ! εἶπε μὲ δάκρυα ὁ Σόνδερλαντ, καὶ ἡ ζωὴ μου διατρέχει λοιπὸν κίνδυνον; Ἡ Αυτοκράτειρα, πὺ εἶνε τόσο καλὴ, τόσο ἐπιεικὴς μαζύ μου, θὰ ἤθελε... Πρὸς Θεοῦ! Ἐξηγηθῆτε μου, παρακαλῶ.

— Φίλε μου, εἶπε ἐπὶ τέλος ὁ διευθυντής τῆς ἀστυνομίας, ἡ χαριεστάτη Αυτοκράτειρα μοῦ ἔδωσε τὴν διαταγὴ νὰ σὰς... μπαλασάμωσω!

— Τί!; ἔκανε ὁ Σόνδερλαντ μὲ φρίκη. Νὰ μὲ μπαλασάμωσετε! Εἶστε τρελλός; Καὶ δὲν διαμαρτυρηθήκατε ὅταν σὰς ἔδωσε αὐτὴ τὴν διαταγὴ;

— Ἄχ, δυστυχισμένε φίλε μου, μὴν ἀμφιβάλλετε γι' αὐτό. Ἐξεδήλωσα τὴν κατάπληξί μου, τὴν ἀγανάκτησί σου, ἀλλὰ ἡ Σεπτῆ μου Ἄνασσα μὲ διέταξε νὰ ἐκτελέσω αὐτοστιγμὴ τὴν διαταγὴ της. Πῆγαινε, μοῦ εἶπε. Ἀπορῶ γιὰ τὴν δισταξίαν νὰ ὑπακούσης. Ἡ διαταγὴ μου πρέπει νὰ ἐκτελεσθῆ μέχρι τὸ βράδυ.

Εἶνε ἀδύνατον νὰ περιγραφῆ ἡ λύπη καὶ ἡ ἀπελπισία τοῦ δυστυ-

χιμένου τραπεζίτου, ὅταν ὁ διευθυντής τῆς ἀστυνομίας προσέθεσε:

— Ἐχετε ἓνα τέταρτο γιὰ νὰ κανονίσετε τὶς ὑποθέσεις σας καὶ νὰ γράψετε τὴν διαθήκη σας.

Ὁ Σόνδερλαντ τὸν παρακάλεσε, τὸν ἰκέτευσε νὰ τὸν ἀφήσῃ νὰ γράψῃ δυὸ λόγια στὴν Αυτοκράτειρα. Ἐκεῖνος δὲν ἔφερε ἀντίρρηση. Ὁ Σόνδερλαντ ἔγραψε τότε ἓνα γράμμα στὴν Αἰκατερίνη τὸ ὁποῖο ἐστάλη στ' Ἀνάκτορα. Ἐκεῖ τὸ πῆρε ἓνας ὑπασπιστής, ὁ ὁποῖος μόλις ἔμαθε τί συμβαίνει, ἔτρεξε στὴν Αυτοκράτειρα καὶ τῆς διηγήθη τὰ συμβάντα.

— Θεέ μου! Τί φρίκη! εἶπε ἡ Αυτοκράτειρα. Ὁ Ρελιέφ τρελλάθηκε! Φύγε, τρέξε καὶ διτάξέ τον νὰ ἐλευθερώσῃ τὸν δυστυχισμένον τραπεζίτη μου ἀμέσως!

Ὁ ὑπασπιστής ἔτρεξε νὰ σώσῃ τὸν Σόνδερλαντ, καὶ ὅταν ξαναγύρισε, εἶδε τὴν Βασίλισσα ξεκαρδισμένη στὰ γέλια.

— Τώρα ἐννοῶ, τοῦ εἶπε, τὴν αἰτία τῆς γελοίας αὐτῆς παρεξηγήσεως. Εἶχα ἓνα ὠραῖο σκυλάκι, πὺ λεγότανε Σόνδερλαντ, γιὰ τὸ μοῦ εἶχε χαρίσει ὁ τραπεζίτης μου. Διέταξε λοιπὸν τὸν Ρελιέφ νὰ τὸ μπαλασάμωσῃ γιὰ τὸ μὺψόφησε κι' ἐπειδὴ ἐδίσταζε, θύμωσα μαζύ του. Νὰ ἡ λύσις αὐτοῦ τοῦ κωμικοῦ αἰνίγματος... Θεέ μου! Λίγο ἀκόμα καὶ θὰ μπαλασάμωναν τὸν φτωχὸ τὸν τραπεζίτη μου!...

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΝΘΑΝΕΤΕ

ΤΑ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΑ ΝΗΣΙΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Τὸ μεγαλύτερο νησί τοῦ κόσμου εἶνε ἡ Νέα Γουίνεα, τῆς ὁποίας ἡ ἔκτασις εἶνε 785 τετραγωνικὰ χιλιόμετρα, δεύτερο ἔρχεται ἡ Μαδαγασκάρη μὲ ἔκτασι 602 τετραγωνικῶν χιλιομέτρων καὶ τρίτο ἡ Σουμάτρα, μὲ ἔκτασι 586 τετραγωνικῶν χιλιομέτρων.

ΕΥΘΥΜΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ

“Ενας κύριος ἔλεγε ὅτι δὲν δίνει σημασία στὸ μπόλιασμα. «Σὲ τί χρησιμεύει; ἐπρόσθετε. Γνώριζα ἓνα παιδάκι ὠραῖοτατο, τὸ ὁποῖο ὁ πατέρας του μπόλιασε... Κι' ὅμως τὸ παιδάκι αὐτὸ μετὰ δυὸ μέρες πέθανε!...

— Πῶς μετὰ δυὸ μέρες;

— Ἐ, νὰ, ἔπεσε ἀπὸ τὸ παράθυρο καὶ σκοτώθηκε... Κ' ὕστερα σοῦ λένε πὺς τὸ μπόλιασμα τὰ γλυτώνει ἀπ' τὸ θάνατο...

ΠΑΙΔΙΚΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ

ΤΟ ΝΟΥ ΣΟΥ...

Τὸ νοῦ σου κάμε ποταμὸ, πὺ ἀπὸ καθάρια ρεεὶ πηγὴ καὶ σὰν περάσει τὸ δρυμὸ ἀνθόσπαρτη ποτίζει γῆ.

Ἄλλὰ τὸ στόμα σου κρουνοῦ βρυσούλας, πὺ σὰν τρέξῃ τοῦ διψασμένου τὸ στεγνὸ χεῖλακι θεὸ νὰ βρέξῃ.

Ι. Μ. ΓΙΑΝΝΟΥΚΟΣ

ΤΗΣ ΣΤΙΓΜΗΣ

ΖΕΣΤΑ ΚΑΙ ΚΡΥΑ

Ο ΠΑΠΠΑΣ ΣΤΟΝ ΜΕΘΥΣΟ:

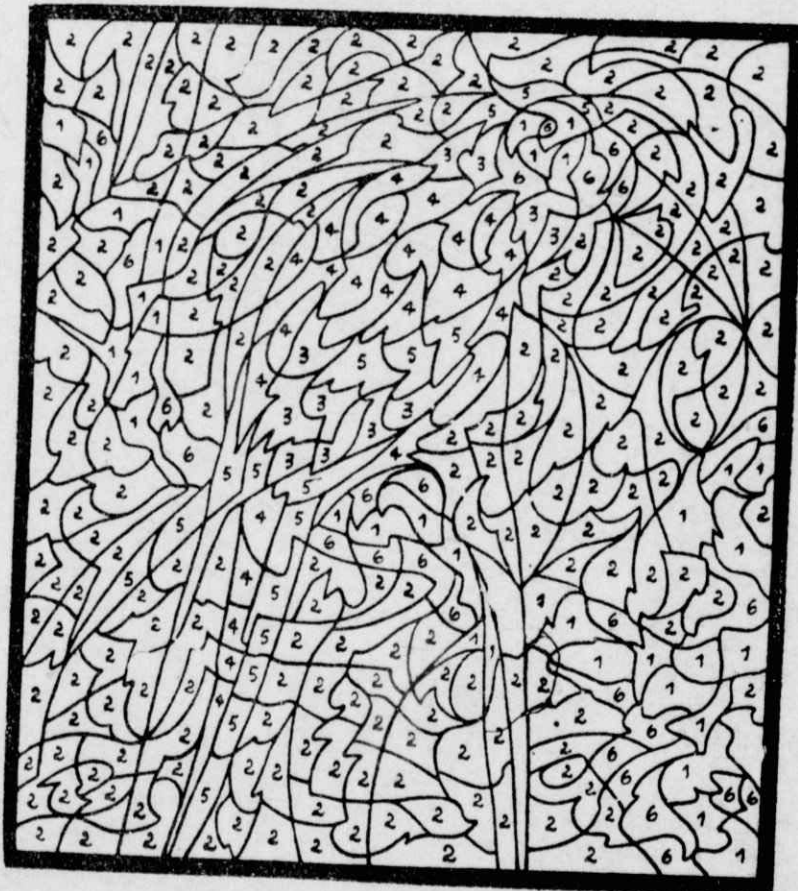
— Ἄκουσε, Γιάννη! δὲν σοῦ πα χίλιες φορές ὅτι τὸ κρασί εἶνε ὁ χειρότερος ἐχθρὸς σου;

— Μὰ, ἀγιέ μου παππά, γι' αὐτὸ ἴσα-ἴσα τὸ ἀγαπῶ κι' ἐγώ. Δὲν λείει τὸ Εὐαγγέλιο: «Ἀγαπάτε τοὺς ἐχθρούς σας»;

Κι' ὁ παππᾶς μὲ ἀμχανία:

— Ναι, μὰ δὲ λείει, τέκνον μου, καὶ νὰ τοὺς καταπίνουμε!

ΤΟ ΠΑΙΧΝΙΔΑΚΙ ΣΑΣ

Βλέπετε τὸ παραπάνω περίεργο σχεδιάγραμμα; Στὴν πραγματικότητα ὅμως δὲν εἶνε τόσο περίεργο ὅσο φαίνεται. Ἄν πάρετε τὶς μπογιές σας καὶ χρωματίσετε τὰ ἐνδιάμεσα τῶν γραμμῶν πὺ ἔχω τὸν ἀριθμὸ 1 ἄσπρα, τὰ 2 κίτρινα, τὰ 3 πράσινα, τὰ 4 μπλέ, τὰ 5 κόκκινα καὶ τὰ 6 μαῦρα, θὰ σχηματίσετε ἓναν ὠραῖοτατο καὶ πολὺχρωμο παπαγάλου. Δοκιμάστε καὶ θὰ δῆτε.